

MIERZIENIEC (2) *sb m*

mierzieniec (1), **mierzeniec** (1); mierzieniec *Mącz*; mierzieniec *RejKup*.

Wymowa: mier-z(i)eniec.

N sg mierzieniec (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI–XVII w.

Człowiek wzbudzający wstręt, nienawiść, pogardę; spurcificus Mącz (2) : Tento nám ípráwił mierzienecz Swięty wiárý od íczepienecz RejKup y5v; Spurcificus, qui spurca facit, Mierźienec [!]/ plugáwiec. Mącz 411a.

Synonimy: plugawiec, smrod.

Cf MIERZIENNIK

AŽ